

1. Inleiding

Dit informatieblad heeft tot doel het juist gebruik van persoonlijke drijfhelpmiddelen, zoals zwem- en reddingsvesten, binnen Scouting Nederland te bevorderen. Scouting Nederland gaat hierbij uit van de reeds bestaande richtlijn die varendoejesamen.nl ter beschikking stelt.

2. Wet- en regelgeving

Vaartuigen t.b.v. scoutingactiviteiten vallen onder pleziervaart. Er is geen wettelijke regelgeving voor het dragen van reddingsvesten voor pleziervaart. Scouting Nederland geeft richtlijnen voor deze middelen (in lijn met de branche organisaties):

De richtlijn is dat ieder bemanningslid een reddingsvest draagt, behalve als de voor de activiteit verantwoordelijke besluit dat er geen gevaarlijke situatie te verwachten is waarbij het dragen van een reddingsvest het risico vermindert.

Concreet houdt dit in dat:

- De teamleider van het stafteam van de speltak besluit over het NIET dragen van het reddingsvest tijdens een activiteit op het water.
- De verantwoordelijke in het vaartuig tijdens de vaartocht de situatie ter plekke inschat en zelfstandig kan besluiten dat de bemanning alsnog reddingsvesten draagt.
- Aan boord van een varend vaartuig er minimaal voor elke opvarende een reddingsvest is.

3. Situaties waarin de veiligheid van het dragen van reddingsvesten voorop staat

- Jeugdleden jonger dan 11 jaar, ook al kunnen ze zwemmen.
- Alle niet-zwemmers aan boord van schepen.
- Alle opvarenden van open (zeil)boten bij ruw weer zoals windkracht- of windstoten van 5Bft of hoger (en als er wordt gereefd) of bij mist.
- Alle opvarenden tijdens het varen op stromend water en getijdenwater.
- Alle opvarenden als de watertemperatuur onder de 15° Celsius komt.
- Alle opvarenden indien op ruim en/of druk bevaren wateren gevaren wordt.
- Iedereen die een zeilpak, regenpak en/of laarzen aan heeft.
- Wanneer er gevaren wordt in een sleep.
- Aan dek van een wachtschip tijdens het varen.

4. Situaties waarin bemanningsleden aan boord altijd een reddingsvest dragen

Uitgangspunt is dat iedere opvarende van een vaartuig kan zwemmen, bij voorkeur aan te tonen door een zwemdiploma. Personen die door omstandigheden niet in staat zijn om te zwemmen dragen altijd een reddingsvest. Ook moet er dan iemand aanwezig zijn die in staat is de niet-zwemmer te redden.

Dergelijke situaties zijn bijvoorbeeld:

- Als een niet-zwemmer (bv. BE groepen) wordt meegenomen.
- Als iemand zeillaarzen en/of zware regenkleding draagt.
- Als iemand erg zeeziek is.

5. Soorten persoonlijke drijfhulpmiddelen

Er zijn twee soorten persoonlijke drijfhulpmiddelen: reddingsvesten en zwemvesten. Alleen reddingsvesten met de juiste maat en het juiste type draaien een bewusteloze drenkeling op de rug waarbij mond en neus boven water blijven. Zwemvesten ondersteunen alleen bij het zwemmen en hebben geen toegevoegde waarde bij de redding van een bewusteloze of gewonde. Zwemvesten zijn daarom alleen te overwegen bij het kanoën en surfen, al geldt ook hier dat de voorkeur uitgaat naar het reddingsvest. Binnen de categorie reddingsvesten zijn er drie typen: het vaste stof reddingsvest, het handmatig opblaasbare reddingsvest en het automatisch reddingsvest (de selfinflatable).

6. Welk drijfhulpmiddel te kiezen

- De richtlijn is dat men aan boord van vaartuigen reddingsvesten gebruikt met een drijfvermogen van minimaal 150N.
- Als opvarenden zware regenkleding en/of laarzen dragen, dan wel varen op groot water wordt een reddingsvest met een drijfvermogen van minimaal 275N aanbevolen.
- Een uitzondering geldt voor opvarenden die minder dan 40 kilo wegen. Zij kunnen volstaan met een reddingsvest met een drijfvermogen van 100 N, waarbij aangetekend wordt dat het advies is om direct een reddingsvest met een drijfvermogen van 150N aan te schaffen.
- Zwemvesten die bij het kanoën en surfen gebruikt worden hebben meestal een drijfvermogen van 50N en geven slechts ondersteuning van het zwemmen.

7. Controle

Een niet goed functionerend reddingsmiddel geeft schijnveiligheid. Daarom wordt sterk aanbevolen ze periodiek te controleren.

- Een controle van een vaste stof reddingsvest vest bestaat uit het controleren van alle naden, de ritsen en het materiaal: dat moet in goede staat zijn. Daarna volgt het controleren van het drijfvermogen door het vest te verzwaren en te kijken of het blijft drijven. Of beter: de drager van het zwemvest het in het water te laten testen. Blijft men drijven en draait men ook vanzelf op de rug kan is het zwemvest in goede staat.
- Een automatisch reddingsvest bevat een zout- papier- of andere type- smeltpatroon dat als het nat wordt met een veer en pen een gat in een CO2 patroon slaat waarna het gas het vest opblaast. Zorg dat het smeltpatroon niet over de houdbaarheidsdatum is.
- Handmatig opblaasbare reddingsvesten hebben geen zoutpatroon.
- Automatische vesten zijn moeilijk zelf te testen. Wijs de eigenaren -vaak de ouders- erop dat ze hun reddingsvest periodiek moeten laten controleren. Vaak is het kosteneffectief de vesten in één batch te laten controleren door een gespecialiseerd bedrijf.

[Link om terug te gaan naar de website SN Kennisnet/NTR2020](#)

Disclaimer

Ondanks dat Scouting Nederland probeert de infobladen zo up-to-date mogelijk te houden, kan het voorkomen dat er inmiddels nieuwe regelgeving is afgekondigd. De tekst van de geldende wet- en regelgeving is bepalend. Aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend.